

Maart 2020

Bijdrage Bestuur:

Het Corona virus heeft de wereld, ook onze wereld, op zijn voegen doen schudden...

ons leven ontwricht....klein gemaakt.....

onzelf naar binnen gekeerd.....

maar.....

Virtueel slaan we de handen ineen

houden we elkaar vast.....

We worden creatief:

Vele communicatiemiddelen staan tot onze beschikking...

een telefoontje....een kaartje..... een bemoedigend woord.....

We laten een kaarsje branden en bidden om kracht.....

om zo deze andere tijd

met elkaar door te komen.....te overbruggen.....te boven te komen.....

de eenzaamheid van velen te doorbreken.....

kracht en steun geven aan diegenen die geconfronteerd worden met dit virus

of met het verlies van een naaste, dierbare.....

Samen zijn we sterk

en kunnen we hopelijk na deze tijd van letterlijke en figuurlijke onthouding weer nieuwe wegen inslaan.....

ons levenspad verder vervolgen met de kracht van boven...

Pasen, een teken van nieuw leven.....

Laten we dit delen met elkaar.....

Bestuur H. Willibrordus Gemert-Bakel.

Bijdrage pastores

Geloven in crisistijd...

Is dat dan een straf van God, dat coronavirus? Nee, zei ik, tegen een dame aan de andere kant van de telefoon. "We zijn allen kwetsbaar. Laten we in deze tijd van gedwongen *afstand houden* elkaar opnieuw solidair worden". Deze tijd vraagt om nieuwe vormen van verbondenheid. Want zelfs het normale leven, even naar de kapper, even boodschappen doen, alles draagt een vraagteken. Zelfs over dagelijkse dingen wordt nagedacht? President Rutten geeft ineens richtlijnen voor het dagelijkse leven, omdat door een dodelijke virus levens op het spel staat. En kan ons zorgsysteem het wel aan? We lopen samen tegen grenzen aan. Maar we lopen niet tegen de grenzen aan van onze creativiteit. Mensen doen boodschappen voor elkaar. Mensen vinden wegen om de mis op omroep centraal uit te zenden. Op eigen initiatief deed omroep centraal dat mooie aanbod. Laten we eens kijken of het lukt. En ja het lukte. Een eerste mis werd afgelopen zondag om 11 uur uitgezonden vanuit de Sint Jan's onthoofdingskerk in Gemert.

Wie kent niet het lied waarin wordt gezongen: *All we are is dust in the wind*. Het leven is reis, een cadeau dat ons tijdelijk op deze aarde doet zijn. De corona crisis is een tijd waarin wij stil gezet worden. Het werken thuis, het geen bezoek in een zorgcentrum, het wegvallen van sociale activiteiten. En daar in dat gemis, schuilt een waarom vraag. Daar is God als een indringende roepstem die tot ons komt in vormen van gebrokenheid: Leef niet aan Mij voorbij. Vertrouw op Mij in alle dingen, en niet slechts op dingen die we in de hand hebben, op de zekerheden in het leven die kunnen wegvallen.

Koning Willem Alexander gaf het aan: het coronavirus kunnen we niet stoppen, eenzaamheidsvirus wel. Want iedereen ervaart iets ziek of gezond, van wat een zieke ervaart... nu we allen wat in quarantaine leven. We ervaren allen iets van isolement. De friettent op de hoek is gesloten, de feestelijkheden niet vanzelfsprekend. Een uitvaart zo anders met slechts tientallen mensen in de banken, het kan nog slechts in hele kleine kring. Ook de kerk deelt in de malaise. Maar we willen samen blijven zeggen, dat wij mensen zijn van hoop. We weten dat we als u ziek bent, we wellicht niet direct bij u thuis kunnen komen. Maar met u zullen we strijden in zorgzaamheid en gebed, in geloof, hoop en liefde elkaar nabij.

Want enerzijds hebben we onze zorgen, maar anderzijds weegt daartegenop geloof dat verbindt. En al voelen we ons de laatste tijd getekend door een groeiend besef van kwetsbaarheid, en al blijft Rutten ons realistisch toespreken: Het Corona virus is onder ons en zal voorlopig nog lange tijd onder ons blijven.... Ondanks alles kunnen we elkaar extra aandacht geven via de telefoon. Zo had ik iemand aan de lijn die pas een nieuwe chemo had ondergaan. En hij zei: president Rutten kan wel zeggen... dat virus is onder ons. Maar ik geloof, ik draag hoop! Voor mij geldt tegelijk: "Christus is midden onder ons... en Hij zegt: Ik zal nog lange tijd onder u blijven... : De hoop is sterker dan elk virus.

Want ons geloof is in de realiteit gaan staan, en toch zeggen met hoop: langer dan enig virus blijven kan... zal de levende Heer, mijn hoop, bij me blijven.

Hij zal met ieder een weg gaan. Want toen Hij uiteindelijk zelf heenging (met hemelvaart), zei Hij: zie ik ben met U alle dagen tot aan de voleinding van de wereld! We maken een crisis mee... "maar Ik ben met u..." En zo willen ook pastores met u zijn. Want hoe confronterend is het, dat we met zijn allen op afstand moeten blijven van anderhalve meter, in speeltuinen en in de winkel. Hoe schrijnend is het om te beseffen dat we bij een doodzieke Corona patiënt niet zomaar kunnen waken uit liefde... omdat je op afstand moet blijven. We beseffen dat het zo belangrijk is dat we juist nu meer en meer laten merken dat verbondenheid zoveel vormen kent en creativiteit nodig heeft.

En daarom vieren we door.... met een lege kerk maar op omroep Centraal

Daarom gaan we samen beeldbellen... misschien wel met pastores.

Daarom worden ouders even juffrouw of meester. Daarom komen juist vandaag verborgen talenten naar voren...

Want wij geloven niet de angst zal uiteindelijk het laatste woord spreken. Maar alles wat we samen durven blijven hopen. Dat zal onze toekomst vormen.

De pastores hopen u te mogen begroeten op zondag om 11.00 live op omroep centraal. En we doen ons best om ook in de paasweek present te zijn. We zullen palmtakjes zegenen en uitdelen op palmzondag in diverse kerken. En we gaan tegen alle zwaarte in, uiteindelijk met open vizier op naar Pasen. We gaan vieren het paasfeest van solidaire verbondenheid waarin Jezus als eerste kwetsbare in ons midden, opstaat uit alles wat Hem gevangen heeft gehouden.

We wensen u een hoopvolle vastentijd

Pastor Stefan Schevers, namens het pastorale team.